

ШТО СЕ СЛУЧУВА ВО МОНАСТИРИТЕ?

Ние, родителите на повеќе момчиња и девојки кои денес се наоѓаат во противзаконско и противуставно формирање животи заедници во манастирските конаци на Р. Македонија, а ги има околу 80 момчиња и девојки, изразуваме длабока загриженост и вознемиреност за случувањата во манастирите и за уништеноста здравје и животи на нашите деца. Изразуваме револт против односот на Македонската православна црква кон проблемот на таканареченото монаштво, кон момчињата и девојките кои се наоѓаат во манастирските конаци, како и кон родителите. Истио така, изразуваме револт против нашата држава, која останава слепа, глува и нема за еден проблем кој не е само живиот проблем на нашите деца и семејства туку и на целошто општество. Проблемот на таканареченото монаштво го влече ова општество, декларирано како граѓанско, во православен фундаментализам, религиозна нејрелигиозност, религиозни конфликти и распад.

Најпрво, сакаме да изразиме длабоко жалење по повод несреќните случувања во Куманово кон крајот на август 2002 година, при што Јовица Трајковски, дипломиран психолог од Куманово, кој престојувал во манастирот во Водоча, а по директно раковојство на владикајна Наум, несреќно го зајуби животиот, при што ранувајќи ги најпрво својата мајка и снаа, а и повеќе случајни минувачи во соседството.

Цениме за потребно да истакнеме дека случајот на Јовица Трајковски не е осамен. Пред повеќе од две години јавноста беше

информирана за случајот со монахот Марјан Милановски, кој го изјуби животиот во манастирот во село Винце, но случајот беше забомбиен, па јавноста не знае дали се случи убиство или самоубиство и поради кои причини и мотиви. Познато е, истио така, дека во тие зајворени заедници се пронаоѓани докази за употреба на дрога. Познато е, истио така, дека по еден порен дожд во Велјуса, во дворовите на куќите по карпите беа пронајдени тела на убиени новороденчиња. Познати се и појави на ранувања, но сите тие случаи, иако исочени, никогаш не се докрај разрешени ниту, пак, виновниците земени на одговорност.

Научните испитувања на проблемите на таканареченото „македонско монаштво“ од аспект на физичкото и духовен развој, односно деградација на личноста, укажуваат на повеќе последици.

Прекумерната физичка активност на момчињата и девојките во манастирските заедници, ограничениот број оброци во текот на деној (2), малиот број часови за спиење и одмор (најмногу пет), завијканоста на целошто тело во текот на цела година во црна облека и орудо, имаат големо негативно влијание врз работата на сите системи на човековото организам: ендокринолошкиот систем, системот за варење, системот за репродукција, скелетниот систем, нервниот систем, имунолошкиот систем.

Последиците врз психичкиот развој на личноста се истио така многу тешки, а тие произлегуваат од следниве причини: интенизивна индоктринација во теоријата за монаштво, односно исихазмот на Григориј Палама, примена на методи на хипноза и

автотехничка преку ливургиите и непрекинатиите молитви („Исусова молитва“), исповедувањето, односно обврска за кажување на сите активности и помисли на таканареченото „духовен патиќо“, отсуството на приватен живот, најубијателното на домот и семејството, отнежувањето или оневозможувањето на контактите со родителите, постоењето престојуваче на истио место во ограничен и непроменет круг на луѓе, отсуство на информации.

Огромно и изјубно влијание врз физичкото и духовното пропаѓање на младите луѓе во манастирските заедници има употребата на дрогата. Таа обилно се користи во сите фази на привлекувањето, како и во животиот во манастирските заедници.

Ние, родителите, најенергично бараме од Светиот синод на МПЦ, како и од државата Република Македонија, ослободување на нашите унесреќени синови и ќерки од противзаконски монашки заедници каде што тие се преворени во робови и нивно враќање во реалниот живот.

За повеќе родителите на замонашени момчиња и девојки, по овластување:

М-р Лица Стошиќ
Д-р Маргарита Шпјакова

ЛЕТОК

Го пишувам ова писмо до вас, почитувани новинари, зашто во ова време-невреме единствено во вас го гледам спасот.

Можеби Љубе Бошковиќ ви се заканува дека ќе ве илужи, но само нека се осмели! На еден од вас влакно да му фали,

народот ќе сстане против него.

Јас сум загрижен родител. Имам две деца за кои треба да мислам и иднина за која треба да се борам. Но она што ме вознемири утрово е летокој со кој моето дете ме разбуди. Летокој не беше обичен, на него беше дел од поезијата на „нашот премиер“ Љубчо Георгиевски.

Овој не бил премиер! Тоа што го има на летокој, простиете, но ни малку не личи на нормален човек. Особено не на некој кој е премиер на држава. Но изминалите четвори години се чисти доказ дека се што Љубчо национал навистина го мислел.

Како родител само знам дека ваков човек, кој инаку е претседател на партија, не заслужува да добие уште еден ден мандат, а не дај боже уште 4 години.

Светлана Арсовска,
Скопје

ПРАЗНА САЛА ИЛИ ПРАЗНА ГЛАВА

(По повод „Здрава насмевка во здраво општество, втор дел“)

Г-ѓо Неделковска,
Веќе не ми се допаѓа „дијалогот“ што залудно му го троши месито на ЗУМ. Сепак, ако сите веќе кустос, и тоа во МСУ, па уште ја следите светската современа уметност, ќе знаете дека се појави уште понова „празна сала“, онаа на Марјин Криг наречена „Дело 227“, инаку добитник на Тарнеровата награда за 2001 година. Оваа информација ви ја давам бесплотно.

Инаку, мојот одговор „Виртуелен свет“ всушност немаше врска со празна (или полна) музејска сала, туку имаше врска - со умот!!!

Златко Теодосиевски

ПИСМА

